

عنوان مقاله:

باززایی درون شیشه ای گیاه سپستان (*Cordia myxa* L.) به روش اندام زایی مستقیم

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش و توسعه جنگل، دوره 5، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

homa bosak - گروه علوم باغبانی، دانشگاه علوم کشاورزی خوزستان

mohamadhosein daneshvar - گروه علوم باغبانی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، ملاتانی، خوزستان

Mohamadreza Salehi salmi - گروه علوم باغبانی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، ملاتانی، خوزستان

Amin Lotfi Jalal-Abadi - گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان

خلاصه مقاله:

در این پژوهش، دستورالعمل سریع و کارآمد باززایی درون شیشه ای گیاهک های سپستان با استفاده از ریزنمونه های مختلف بررسی شد. در این پژوهش از آزمایشی جداگانه برای بهینه سازی شاخه زایی، یک آزمایش برای پرآوری و یک آزمایش ریشه زایی استفاده شد. طرح آماری مورد استفاده در آزمایش شاخه زایی، فاکتوریل 3×7 در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی با سه تکرار و طرح آماری مورد استفاده در آزمایش های پرآوری و ریشه زایی طرح پایه کاملاً تصادفی بود. نتایج نشان داد بیشترین شاخه زایی ($33/4$) شاخه از هر ریزنمونه (از ریزنمونه های لپه مستقر در محیط کشت MS حاوی 4 میلی گرم در لیتر کینتین (KIN) به همراه $0/10$ میلی گرم در لیتر نفتالین استیک اسید (NAA) به دست آمد. مدت زمان لازم برای آغاز شاخه زایی در حدود $21-15$ روز به طول انجامید. برای پرآوری شاخه های تولیدی، ریزنمونه ها در محیط کشت MS حاوی غلظت های متفاوت دو نوع سیتوکنین (KIN یا BAP) به همراه $0/10$ میلی گرم در لیتر NAA قرار گرفتند. بیشترین پرآوری شاخه در تیمار مشابه با شاخه زایی، در محیط کشت MS حاوی 4 میلی گرم در لیتر KIN به همراه $0/10$ میلی گرم در لیتر NAA، به دست آمد. همچنین نتایج نشان داد که ایندول بوتریک اسید (IBA) با غلظت 1 میلی گرم در لیتر موثرترین تیمار برای ریشه زایی بود. گیاهک های ریشه دار شده با موفقیت توانستند مراحل سازگاری در شرایط گلخانه ای را سپری کنند.

کلمات کلیدی:

اکسین، پرآوری، جنگل، گل گاوزبان، سیتوکنین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1840191>

